GILLETTE మిగిల్చి వెళ్ళేది

(మళ్ళీ బయలుదేరినవారి దృష్టిలో)

“ఒక క్లినిక్ రోగులను నయం చేస్తుంది. సంరక్షించే సమాజం మనుషులకు అండగా నిలుస్తుంది.”

I. మిగిలిపోయేది

నేను వినోద గదిలో ఉన్నాను, మధ్యాహ్నపు విశ్రాంతికి, సిగరెట్టుకు, కబుర్లకు రోగుల కోసం తెరిచి ఉంచే గది — మా రోగులను ఇంటికి తీసుకెళ్ళడానికి ఎదురుచూస్తున్న మా తోడువారికి కూడా.

నాకు అసౌకర్యంగా లేదు, కానీ అప్రమత్తంగా ఉన్నాను: ఒక మనిషి అనారోగ్యం లోపల ఎలా బలహీనుడవుతాడో, తరచుగా వైకల్యం తెచ్చే, తప్పించుకునే దారి లేని, ఎవరి వయసునూ చూడని అనారోగ్యం.

అక్కడ ఐదుగురు పురుషులు, ఒక మహిళ ఉన్నారు, అందరూ వీల్‌చైర్లలో కూర్చుని. వారు నా వైపు తిరిగి నా వయసెంత, నేను ఏ పని చేస్తాను, దేనితో వ్యవహరిస్తాను, నా వృత్తి ఏమిటి అని అడగడం మొదలుపెట్టారు; చివరికి రాజకీయాలు, మతం గురించిన కొన్ని ప్రశ్నల మీద, కొందరు ప్రముఖ వ్యక్తుల మీద నా అభిప్రాయం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకున్నారు.

వారి కళ్ళు ఆరిపోయి ఉన్నాయి, వెలుగు ఆరిపోవడం కోసమే ఎదురుచూస్తున్నవారి కళ్ళు. కానీ నేను, ఆ వెలుగును, మళ్ళీ వెలిగించాను.

మనుషులతో ఉండే నా పద్ధతి అదే: వారిని నవ్వించడం. నేను నటుడిని కాను, క్లినిక్ విదూషకుడినీ కాను — చాలామందిలో ఒక సాధారణ మనిషిని మాత్రమే, కానీ రొట్టె అంత సాధారణమైనవాడిని కాను.

అప్పుడు వారు నన్ను ఒక కథ చెప్పమన్నారు. ఇక్కడ నేను పాఠకుడితో నిజాయితీగా ఉండాలి: నేను చెప్పింది మర్యాదైన హాస్యం కాదు, మరే చోటా నేను దాన్ని చెప్పేవాడిని కాను. కానీ అక్కడ, ఆ గదిలో, జీవితం తమ నుంచి లాక్కున్నదాని మీద నవ్వుకునే అనుమతి ఇవ్వాల్సింది వారే, తమకు తామే. వారే దాన్ని నన్ను అడిగారు.

అందుకే జరిగినట్టే చెబుతున్నాను, ఎందుకంటే దాన్ని పూర్తిగా శుభ్రం చేయడం అంటే వారికి ద్రోహం చేయడమే.

మీకు ఒకటి చెబుతాను — అన్నాను — చేతులూ కాళ్ళూ లేని, వీల్‌చైర్‌లో ఉండే ఒక మనిషి గురించి; ఒక రోజు అతను ఒక డేటింగ్ సైట్‌లో ఒక ప్రకటనకు స్పందించాడు.

ఎవరైనా నవ్వకపోతే, అది నా తప్పు కాదు అని కూడా అన్నాను: ఈ రోజు అతని రోజు కాదని మాత్రమే దాని అర్థం.

బాగా వయసు మీరిన — సుమారు ఎనభై ఏళ్ల — చాలా ధనవంతురాలైన ఒక మహిళ, నలభై ఐదేళ్ల తన మేనకోడలి సహాయంతో, భర్త కోసం వెతుకుతోంది. కానీ జీవితం తనకు నేర్పిన అన్నిటి తర్వాత, తనకు కావలసిన పురుషుడు ఎలా ఉండాలో ఆమెకు స్పష్టమైన ఆలోచనలు ఉన్నాయి: ఎప్పుడూ చేయి ఎత్తనివాడు, ఇంట్లోనే ఉండేవాడు, ఇంకా — అలా అనుకుందాం — ఉదారమైన కొలతలు ఉన్న పురుషుడు.

తలుపు తట్టిన చప్పుడైంది. ఆమె ఎదుట ఈ మనిషి ఉన్నాడు, వీల్‌చైర్‌లో, చేతులూ కాళ్ళూ లేకుండా, కానీ యువకుడు, అందగాడు, ఆ ప్రకటనకు దరఖాస్తు చేయడానికి వచ్చినవాడు.

ఆమె అతన్ని ఇంటర్వ్యూ చేసింది.

ఎప్పుడూ చేయి ఎత్తని పురుషుడు కావాలనుకుంది: అతనికి చేతులే లేవు. అతనికి అనుకూలంగా మొదటి పాయింట్.

అతను ఇంటిపట్టునే ఉండేవాడు, ప్రశాంతమైనవాడు కావాలనుకుంది: అతనికి కాళ్ళు లేవు, తన కుర్చీలోనే ఉన్నాడు. అతనికి అనుకూలంగా రెండో పాయింట్.

చివరగా, అతనికి ఆ విషయంలో బాగా పెద్ద కొలతలు ఉండాలని తాను కోరుకుంటున్నానని ఆమె చెప్పింది. అతను పూర్తి గంభీరంగా జవాబిచ్చాడు: “మేడమ్... మరి నేను తలుపు దేనితో తట్టాననుకున్నారు?”

ఆ క్షణంలో ఆ ఐదుగురు పురుషులు పగలబడి నవ్వారు, ఆపుకోలేకపోయారు. కానీ ఆ మహిళ గంభీరంగా, నిర్వికారంగా ఉండిపోయింది. నా శ్రద్ధ అంతా ఆమె వైపు మళ్ళింది.

ఆమె కోసం నా దగ్గర రెండో వెర్షన్ లేదు, నేను ఏమీ సిద్ధం చేసుకోలేదు. కానీ నాకు ఒక స్ఫూర్తి మెరుపులా తట్టింది: ఆమెకు కావాలంటే, ఆ అభ్యర్థి ఫోన్ నంబర్ ఇస్తానని

ఆమెతో చెప్పాను. ఆమె కళ్ళు వెలిగాయి, ఆమె నవ్వింది, ఇలా అంది: సరే, సరే.

ఆమె నుంచి ఒక చిరునవ్వు గెలుచుకున్నాను. నా లక్ష్యాన్ని చేరుకున్నాను. ఆ క్షణం నుంచి మిగిలింది అంతే – అది చాలు.

నేను ఆ కేంద్రం నుంచి బయలుదేరుతున్నప్పుడు, నేను మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తానని, నా దగ్గర ఇంకా కథలు ఉన్నాయా అని అందరూ అడిగారు.

II. ఉపసంహారం

మిగిలిపోయేది ఒక వైద్య ఫైలు, ఒక ఎక్స్-రే, ఇంట్లో కొనసాగించాల్సిన ఒక చికిత్స, లేదా ఒక కాగితం ముక్క మీద హడావుడిగా గీకిన ఒక ఫోన్ నంబర్ అని మనుషులు నమ్ముతారు.

వారు పొరపడుతున్నారు.

ఒక వ్యక్తి ఒక కేంద్రం నుంచి బయలుదేరినప్పుడు, తనను నయం చేయడానికి ఉపయోగించినవాటిలో దాదాపు ఏదీ తనతో తీసుకెళ్ళడు.

అతను మనుషులను తీసుకెళ్తాడు.

గొంతులను తీసుకెళ్తాడు.

అలవాట్లను.

కారిడార్లను.

సమయపట్టికలను.

వారాల పాటు, లేదా నెలల పాటు, తన జీవితపు కాలాన్ని గుర్తించిన ముఖాలను.

వైద్యం ఆర్కైవ్‌లలో ఉండిపోతుంది.

జ్ఞాపకం మరో దారి పడుతుంది.

నేను మాట్లాడాలనుకుంటున్నది ఆ జ్ఞాపకం గురించే.

III. రచయిత పేజీ

ఈ రచనను ఎవరూ పురమాయించలేదు.

దీన్ని అమ్మలేదు.

దీన్ని వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం చేయలేదు.

పునరావాసం విలువకు, మానవ గౌరవానికి, మనుషుల మధ్య అనుబంధానికి సాక్ష్యంగా నిలవడానికే దీన్ని రాశాను.

కోరిన ఏకైక రుసుము ఒక ప్రతీకాత్మక డాలర్ — రచనకు చెల్లింపుగా కాదు, సంరక్షణ, ఆశ, బాధ్యతల సంస్కృతి పట్ల ఉన్న ఉమ్మడి నిబద్ధతకు సాక్ష్యంగా.

Ferdinando